

alkotott, a kezdet kezdetén, a föld születése előtt. Amikor létrehozott, még ősvizek sem voltak... Ott voltam, amikor az eget teremtette, s az ősvíz színére a kört megvonta" – nos, ha ott voltál, tudhatnád, és tudod is: az ég egyben villám, kéneső, gyilkos vihar, tomboló orkán küldője, és nemcsak a szelíd esőké! A víz, az ősvíz nemcsak termőágyunk, őshazánk, hanem pusztító szörnyeteg, hullámsír, gyilkos temető. Titanic, özönvíz és elsöprött falvak, jaj. Mindezek a gonoszságok Benned, Szófia, leláncolódtak túlságosan. És ezért vedd feddésemet, szemrehányásomat és egyben baráti buzdításomat, hogy még nem késő. Még van idő, sőt lehet, most jött el csak igazán a Te idő: merj KOMISZ lenni! Tudj Sötét Alak is lenni. Tudom én, ismerem ennek a Balkán szájában lévő országnak szemérmes, álszemérmes kívánalmait, itt az emberek nagy-szájúak, de belül szemérmeskedők, ne törődj te ezzel. Legyen már elegend abból, hogy jó vagy. Rossznak lenni szeretnék látni. Szaftos Boccacciós vagy szelídebb Botticellis frivolitásokat hiányolok, shakespeare-i átkozódásaidat szeretném hallani, vagyis poláris ellentétét annak, amit az a szép tv-műsor adott Rólad, melyben megint a bölcs Anna Szófia voltál, galambocskám, rendben van. De az árnyékodat, a dolgok visszáját is lát-nám, amint előtüremkedik.

Szimbólumokat beszélek itt persze, de azért mégsem egészen csak szimbólumokat.

